

246

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 kwietnia 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych
w sprawie zmiany taryfy celnej wywozowej.

Na podstawie art. 13 ust. 5 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. Pozycja 3 taryfy celnej wywozowej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 października 1934 r. o ustanowieniu taryfy celnej wywozowej (Dz. U. R. P. Nr 96, poz. 873) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniami: z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 74, poz. 470), z dnia 3 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 332), z dnia 26 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 442), z dnia 21 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 635), z dnia 30 czerwca 1937 r. (Dz. U. R.

P. Nr 50, poz. 388 i Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 397), z dnia 11 sierpnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 494), z dnia 29 lipca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 461) oraz z dnia 4 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 582) — otrzymuje brzmienie następujące:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg w złotych
„3	Stare żeliwo, żelastwo; odpadki żeliwne, żelazne, stalowe; odpadki blachy białej	20.—

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po dniu ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

247

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 kwietnia 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wojskowych o ulgach
inwestycyjnych przy tworzeniu zapasów węgla.

Na podstawie art. 16 ust. (2) ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o ulgach inwestycyjnych (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 224) zarządzam co następuje:

§ 1. Osobom fizycznym i prawnym, prowadzącym prawidłowe księgi w rozumieniu art. 81 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134), które zawarły ze Skarbem Państwa umowy w sprawie utworzenia zapasów węgla w wyniku żądania właściwej władzy, przewidzianego w art. 35 ust. (1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o rzeczowych świadczeniach wojennych (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 859) oraz w art. 30 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200) — służy prawo potrącenia z dochodu podlegającego opodatkowaniu według działu I ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P.

z 1936 r. Nr 2, poz. 6) poniesionych w związku z wykonaniem tych umów kosztów: nabycia gruntów i przystosowania ich do przechowywania węgla, wzniesienia ogrodzeń oraz wykonania specjalnych urządzeń potrzebnych do magazynowania węgla.

§ 2. Prawo potrącenia przewidziane w § 1 służy w stosunku do kosztów poniesionych w okresie od dnia 1 kwietnia 1939 r. do dnia 31 grudnia 1942 r. Przepisy art. 21 ust. (1) oraz (3) do (5), art. 22 i art. 23 ust. (1) i (3) ustawy o ulgach inwestycyjnych i wydane na ich podstawie przepisy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 16 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 93, poz. 636) stosuje się odpowiednio.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*